

φιλοκάλων πλουσιών ἢ τὸ δημόσιον πρόβεινον εἰς ἀγορὰν τοῦ κτήματος.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις ἰδρύσεως λαμπροῦ ξενοδοχείου διὰ τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς εὐρίσκεται ὑπὸ ὄρους λίαν κερδοσκοπικούς.

Οἱ θέλοντες πληροφορίας ἀπευθύνονται ἢ πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸς τὸν βουλευτὴν Λαρίσσης κ. Ἰωάννην Παπαδόπουλον.

CONCERT—HOLSTEIN.

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ 19 Φεβρουαρίου 1882.

Φιλιππότης Μὴ Χάνεσαι.

Je viens comme la moutarde après dîner.

En tout cas mieux vaut tard que jamais.

Πλεῖστοι λόγοι μὲ ἀπέτρεψαν νὰ περιγράψω τοὺς ἐνταῦθα χοροὺς κατὰ τὰς ἀποκρῶ καὶ ἴσως ὑστέρησα τινὰς τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Μὴ Χάνεσαι πολλῶν κωμικῶν ἐπεισοδίων, ἅτινα ἠδύναντο νὰ διεγείρῃσι καὶ τοῦ ἀπαθεστέρου Γερμανοῦ τὸ μειδιάμα. Δὲν πταίω εἰς τοῦτο.

Ἄς ὄψεται ὁ στενὸς κύκλος τῆς κοινωνίας μας, ἥτις ἠβέλεν ἐννοῆσαι τὸν γράφοντα, τὸν ἐπικρίνει, τὸν ἀποβάλλει τοῦ περιβάλλοντος, ὡς σκύλον ἐκ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸν καταστήσει μισητὸν τοῖς πᾶσι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ δημοκρατικῷ μαγευτικῷ τοῦ γνωστοῦ Μάντα.

Ἐν τῇ λέσχῃ ὅμως ἄλλως ἔχει ἡ ὑπόθεσις· ἐδῶ ἐπλήρως τὰ πέντε φράγκα μου, (ἀριθ. 5), καὶ δύναμαι ἀνέτως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς τύψεως συνειδότης νὰ ἐκθέσω τὰ πάντα.

Μετὰ τὴν μουσικὴν ἐσπερίδα ἐν τῷ Ὁρδεῖφ, ἐπῆλθεν ἰδέα τῷ κ. Ὀλσταίν νὰ τέρψῃ καὶ τὸ Πειρατικὸν κοινὸν δι' ὁμοίας ἐσπερίδος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ μετέβη παρὰ τῷ κ. Δημάρχῳ, καὶ ἐζήτησε τὴν αἴθουσαν τοῦ χρηματιστηρίου, οὗτος δὲ φρονῶν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ἄσκοπον καὶ ἄκομψον τοῦτο κτίριον ἐγένετο ἐπὶ τῆς δημαρχίας του, δύναται νὰ διαθέτῃ τὰ πάντα κατὰ βούλησιν, παρεχώρησε τὴν αἴθουσαν. Ἄλλως ὅμως ἐφρόνει ἡ ἀντιφρονούσα αὐτῷ ἐφορεία τῆς λέσχης· ἰδοὺ ὅθεν ζήτημα ἀκανθῶδες, ἰδοὺ διαπληκτισμοὶ, ἰδοὺ ἀναμνήσεις παλαιᾶς ἐποχῆς μπρούσκου καὶ ρετσίνατου, ἰδοὺ ἐπὶ τέλος ἐπίσημος δῆλωσις τῆς ἐφορίας, ὅτι δὲν παραχωρεῖ τὴν αἴθουσαν, καθότι οὐδὲν τὸ κοινὸν μεταξὺ Δημάρχου καὶ λέσχης.

Τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐληξε διὰ μιᾶς αἰτήσεως τοῦ κ. Ὀλσταίν πρὸς τὴν ἐφορίαν, καὶ οὕτω ἡ αἴθουσα παρεχωρήθη καὶ ὠρίσθη ἡ ἐσπερία τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἐγὼ δὲ συνεπῆς εἰς τὰς ἀρχάς μου ὅτι πρέπει νὰ ἦμαι πανταχοῦ παρὼν, ἔλαβον περὶ τὴν 9 ἐσπερινὴν τὴν πρὸς τὴν λέσχην ἀγούσαν, καὶ διὰ τοῦ σκοτεινοῦ διαδρόμου, ἔφθασα εἰς τὴν αἴθουσαν, εἰσῆλθον καὶ κατελήφθην ὑπὸ ῥίγους, ἔνεκα τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικρατούσης πενθίμου σιγῆς. Ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι εἰσῆλθον εἰς οἶκον, ἔνθα ὁ θάνατος πρὸ μικροῦ ἀφῆρπασε τινὰ τῶν οικείων, καὶ ἐζήτησαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν συγγενῆ τινὰ, ὅπως ἀποστεινῶ τοὺς συνήθεις παρηγόρους λόγους, ὅτε εὐτυχῶς συνήντησα γλυκὸ βλέμμα μελανεῖμονος κυρίας, ὅπερ μετέβαλε τὰς καταλαβούσας με πενθίμους ιδέας, καὶ μηχανικῶς πῶς ἔλαβον τὴν τυχούσαν κενὴν θέσιν.

Τότε ἐξετυλίχθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου θέαμα σπάνιον διὰ τὸ ἀσύνηθες καὶ ποικίλον. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ θρανία κατέχευε τὸ ὠραῖον φύλον, ὅπερ βασιζόμενον ἴσως εἰς μόνην τὴν φυσικὴν καλλονὴν, παρημέλησε τὸν ἐξωτερικὸν καλλωπισμὸν καὶ πρὸς στιγμὴν μοι ἐφάνη, ὅτι ὅπως εἶδον ὄλον ἐκεῖνον τὸν γυναικεῖον κόσμον πρὸ μικροῦ, εἰς τὸν μονότονον περίπατον τῆς προκουμαίας, τὸν εἶδον καθ' ὅλα ὅμοιον καὶ ἐδῶ μεταφουτευμένον, καὶ εἰς κάθε ἄλλο προδιατεθειμένον ἢ νὰ ζωογονηθῇ ὑπὸ τῆς μουσικῆς. Δεξιόθεν τῶν κυριῶν, ὀλίγον κατωτέρω, ἐκάθητο οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς, οἱ μεγαλέμποροι, οἱ ὄγκοι τῆς πόλεως μας καὶ οἱ ἀφ' ἑαυτῶν προβιβάσθέντες ἔμποροι. Ἰσταντο ἐκεῖ διότι ἔπρεπε νὰ ἦναι, ἠπόρουσαν διατὶ ἦλθον, παρετήρουν ἀσκαρδαμυκτὶ τοὺς εἰσερχομένους, ὑπεδοήθουν τὴν σιγὴν, πράγματι ὅμως ἐσκέπτοντο εἰς τὰς τιμὰς ζαχαρώσεως καὶ συναλλάγματος, ὡς ἐγενόμεν ἑαυτῶν αὐτήκοος μάρτυς ἀργότερον, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δυστυχῆς Ὀλσταίν ἐμόχθη νὰ καταστήσῃ ἔτι γλυκυτέρος τοὺς φθόγγους τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δαμαζομένου κυμβάλου! Πλησίον τῆς θύρας ἐκάθητο κυκλοτερῶς ἔνθεν καὶ ἔνθεν πλεῖστοι ὅσοι ἐμποροῦπάλληλοι μὲ τὰ Κυριακάτικα τῶν Ἰσταντο ὡς ἀγάλματα· οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀναπνοὴν ἐλάμβανον, φοβούμενοι μὴ ἐπισύρῃσι τὴν προσοχὴν τῶν λοιπῶν.

Ἐπὶ τοιοῦτους οἰωνοὺς ἐκάθησεν ὁ Κ. Ὀλσταίν παρὰ τὸ κύμβαλον καὶ ἤρξατο ἐκτελῶν διάφορα μουσικὰ τεμάχια τοῦ Wagner, List, Chopin, Gounod, Bellini, Paganini καὶ λοιπῶν, εἰς ἃ ὁ καλλιτέχνης ἀνεδείχθη ἀνώτερος πάσης περιγραφῆς. Ἐκαστον τεμάχιον ἐχειροκροτεῖτο, ἰδίως ὑπὸ τῶν ἐμποροῦπάλληλων, οἵτινες προσεπάθουν διὰ τῆς ἐνδείξεως ταύτης ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουσιν ἀκούσει ὁμοίων μουσικῶν ἔργων καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας των. Ματαία προσπάθεια! Ἐκ τῆς ὀψώσεως των πασιφανὲς ἐγένετο ὅτι ἐδέοντο νὰ ἐπέλθῃ τὸ τέλος τῆς ἐσπερίδος, καὶ παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶν τὸ ποτήριον τοῦτο!

Impartial.

ΣΚΕΨΕΙΣ.

Ἡ ζωὴ εἶναι εἶδος σιδηροδρόμου, τοῦ ὁποίου σταθμοὶ εἶναι τὰ ἔτη, κεντρικὸς σταθμὸς ἀφίξεως, ὁ θάνατος, καὶ θερμασταὶ τοῦ σιδηροδρόμου αὐτοῦ . . . οἱ ἰατροί.

Ὁ κ. Σ. ὡς σύζυγος εἶναι δυνατὸς κερασφόρος. Ἀπαντᾷ τὸν φίλον του Ε. πρὸ ὀλίγου νυμφευθέντα.

— ὦ! τὰ συγχαρητήριά μου, τῷ λέγει, ἀγαπητὲ συνάδελφε.

— Συνάδελφος; Δὲν θὰ εἶσαι σ' τὰ καλὰ σου.

Μεταξὺ δύο δεσποινῶν:
— Καυμένη ἐγὼ ἐννοῶ νὰ νηστεύσω τὴν σαρκαστή.
— Ἀκούς ἐκεῖ; Κ' ἐγὼ θ' ἀφήσω τὸν Παῦλο ποῦ εἶνε πολὺ χονδρὸς καὶ θὰ ῥιχθῶ τοῦ Κωστῆ ποῦ δὲν ἔχει διόλου ἀλειμμα ὁ καυμένος.